

[Ole Bjørn Kraft.]

Ja, Ministeren har selv delvis redegjort derfor. Det er ikke saadan, at Ministeren siger: Disse Folk skal ikke have Gasmasker. Det er heller ikke saadan, at Ministeren siger, at almindelige Mennesker ikke skal kunne købe Gasmasker. Det er endelig heller ikke saadan, at Ministeren ikke har godkendt en Gasmasketype, for alt det er sket gennem Ministeriets Cirkulære af 27. April, saa tidligt som i 1936. Og Folkegasmasken er ligeledes blevet godkendt, saaledes at Indkøb kunde finde Sted. Men der blev ikke sat nogen Produktion i Gang. . . . (Indenrigsministeren [Bertel Dahlgaard]: Folk vilde ikke købe dem!) . . . der blev ikke sikret det Hjælpepersonale, som det her drejer sig om, det fornødne Antal Masker. Ministeren siger smilende, at Folk vilde ikke købe dem. Nej, for dels er vi, som i øvrigt Befolkningen i alle Lande, optaget af Dagens Bekymringer og tænker ikke paa saadanne Omraader langt frem i Tiden; midt i Fredens Dage er der ikke mange, der har Lyst til at sætte sig i den Udgift.

Men jeg taler ikke om den almindelige Befolkning, jeg taler om det Hjælpepersonale, som Ministeren selv har indrømmet skulde udstyres med Gasmasker. Der var ingen Gasmasker til Stede ud over de 2 000, som Luftværnsforeningen havde købt. Og at det var nødvendigt, at de skulde være til Stede, og at det ikke var for stort et Antal, som Luftværnsforeningen allerede i 1936 havde peget paa, det fremgaar af den Omstændighed, at Ministeriet i Krisens Dage gav Ordre til Anskaffelse af 40 000, og da de ikke kunde faas herhjemme, fordi Teknisk Korps ikke kunde overkomme Produktionen, saa blev der, saa vidt jeg har forstaaet det, gjort Indkøb i Udlandet af de Emner, som er nødvendige for at faa Produktionen sat i Gang.

Teknisk Korps kunde ikke levere dem. Hvorfor kunde det ikke levere dem? Af den simple Grund, at man naturligvis var optaget i de Dage af at lave Gasmasker til Hæren. Har Ministeren været uvidende om, at saaledes vilde Forholdet blive? Jeg ser, at det nu offentligt meddeles, at Hærens tekniske Korps sidste Vinter, vistnok allerede i Januar 1938, meddelte Indenrigsministeren, at hvis Ministeriet ønskede fremstillet Gasmasker til Brug for det faste og det frivillige Hjælpemandskab, maatte de bestilles straks, da man ellers ikke kunde garantere Levering. Ministeren bestilte ingen Gasmasker, førend det Tids-

punkt kom, da Hærens tekniske Korps sagde, at nu kunde man ikke længere levere — saa var Ministeren ivrig for det. Og det er det, Ministeren kalder en fremsynet og maalbevidst og saglig Administration af denne Lov! Det er en uforsvarlig og usømmelig Administration, for Ministeren er blevet advaret i Tide fra de Organer, som alene er i Stand til at fremskaffe det Materiale, uden hvilket dette Hjælpekorps ikke kan udføre sin ansvarsfulde Gerning.

Om selve Spørgsmaalet vil jeg gerne sige et Par ganske korte Bemærkninger. Da Gaskommissionens Betænkning forelaa, var der ingen andre Lande, der havde foretaget Indkøb af Masker til den almindelige Befolkning, men nu har saavel England som Tyskland, delvis Frankrig, Polen og en Række andre Lande gjort det; ogsaa Sverige er kommet ind paa Tanken, og derfor kan man ikke uden videre sige, at Spørgsmaalet om Civilbefolkningens Forsyning med Gasmasker er afgjort for Tid og Evighed. Jeg beder Ministeren erindre, hvad Formanden for Arbejdernes Samariterforbund, Formand Bech, har udtalt om denne Sag. Han har udtrykkeligt peget paa, at man burde ikke kunne komme i den Situation, at det alene var de rige, der havde Raad til at gaa hen paa Apotekerne og købe en Gasmasker, der kunde faa Sikringen, medens de fattige Familier var forhindret deri.

Ministeren er saa overlegen, naar han behandler denne Sag, men prøv at forestille Dem, at 40 000 Mand Hjælpemandskab har Gasmasker og færdes rundt paa Gader og i Huse med disse Masker, at en Masse velstillede Mennesker ligeledes har købt Gasmasker, fordi de har haft Raad til det, og nu færdes rundt om i Byen med dem, men de eneste, der ikke har dem, det er de fattige Arbejdere, der ikke har haft Raad til at gaa hen og købe dem. Hvorledes vil deres Stilling være i en Situation, hvor der er Krise og Panik og Urostemning i Byen? Tror man ikke, at de vil føle sig i høj Grad underligt behandlet? Jeg tror, at vi bliver nødt til at tænke lidt paa denne Sag, nu da der foreligger nye Erfaringer og nye Indstillinger i hele dette Spørgsmaal.

Jeg har allerede talt noget om Mørklægning og de Øvelser, som ikke er blevet afholdt. Her vil jeg gerne nævne et enkelt lille Eksempel, fordi det i et Lynglimt viser, hvordan Indenrigsministerens Administration af hele denne Sag har været, og hvor uberettiget det er af Indenrigsministeren at sige, at ingen af dette høje Tings Medlem-